

مقایسه دو روش جهت حذف خشونت های سطحی ایجاد شده در مینا پس از وايتال بلیچینگ

دکتر مر جانه قوام نصیری^{*}، دکتر فاطمه نخعی^{**}، دکتر زهرا مینایی^{***}

*دانشیار گروه ترمیمی و زیبایی دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

^{*}دندانپزشک

^{**}دندانپزشک

تاریخ ارائه مقاله: ۸۴/۳/۱۹ - تاریخ پذیرش: ۸۴/۶/۲۰

Title: Comparison of two methods for eliminating the bleached enamel surface roughness

Authors:

Ghavamnasiri M. Associate Professor*, Nakhaei F. Dentist**, Minyee Z. Dentist***

Address:

* Dept of Operative Dentistry, School of Dentistry and Dental Research Center of Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

Introduction:

Vital bleaching technique is an effective method for reducing the teeth discolorations. The results of previous studies have shown that carbamide peroxide causes enamel surface roughness, so the enamel stain susceptibility increases. The purpose of this study was to compare two methods for elimination of the bleached enamel surface roughness.

Materials & Methods:

In this Parallel interventional study, 60 sound bovine incisors, (5x5x10mm) were selected. After 14 days of vital bleaching with 20% opalescence gel, the specimens were randomly divided into three groups of 20; i Bond group: the enamel surface was covered by a self etch adhesive (i Bond); Fluoride group: the enamel surface was polished by a rubber cap and was treated by 2.7% Acidulated phosphate fluoride; Control group: no surface treatment was done. In order to evaluate the lasting of each method, half of the specimens in each group were thermocycled. Data were analyzed using Kruskal-Wallis and Mann-Whitney tests ($\alpha=0.05$).

Results:

The control group revealed a higher degree of roughness than i bond and fluoride groups before thermo cycling ($P<0.05$). No significant difference was observed in roughness degree between i Bond and fluoride group before thermocycling ($P>0.05$).The fluoride group revealed a lower roughness degree than the other groups after thermocycling ($P<0.05$).

Conclusion:

For prevention of enamel stain susceptibility after vital bleaching, polishing with rubber cap and fluoride is an effective method for elimination of the enamel surface roughness.

Key word:

Surface roughness, enamel, vital bleaching, fluoride.

Journal of Dentistry. Mashhad University of Medical Sciences 2005; 29: 115-122.

چکیده

مقدمه:

تکنیک سفید کردن دندانهای زنده روش درمانی موثر برای کاهش بدنگی های دندان ها است. نتایج مطالعات قبلی حاکی از این است که کارباماید پراکساید باعث خشونت سطحی مینای دندان میشود و در نتیجه رنگ پذیری سطح افزایش می یابد. هدف از این تحقیق، مقایسه دو روش جهت حذف خشونت سطحی مینای دندان بلیچ شده بود.

مواد و روش ها:

در این مطالعه موازی مداخله گرانه، ۶۰ نمونه از سطح فیشیال دندانهای اینسایزور سالم گاوی با ابعاد $5 \times 10 \times 5$ میلی متر تهیه شد. پس از انجام وايتال بلیچینگ به مدت ۱۴ روز توسط ژل Opalescence[®] نمونه ها به طور تصادفی به سه گروه مساوی تقسیم شدند: گروه

i Bond: سطح مینا به توسط ماده ادھریو سلف اج Bond i پوشانده شد. گروه فلوراید: سطح مینا توسط رابرکپ و فسفات فلوراید اسیدی ۰/۲٪ پرداخت شد و گروه کنترل: بدون هیچگونه درمان. برای بررسی دوام سطح صاف شده، نیمی از نمونه های هر گروه تحت سیکل حرارتی قرار گرفتند. نتایج داده ها توسط تست Mann withney Kruskal wallis مقایسه شدند ($\alpha=0.05$).

یافته ها:

گروه کنترل قبل از سیکل حرارتی خشونت بیشتری نسبت به دو گروه Bond i و فلوراید داشت ($P<0.05$). بین دو گروه فلوراید و قبیل از سیکل حرارتی اختلاف قابل ملاحظه ای از نظر میزان خشونت سطحی وجود نداشت. و گروه فلوراید بعد از سیکل حرارتی خشونت سطحی کمتری از نظر آماری نسبت به دو گروه دیگر نشان داد ($P<0.05$).

نتیجه گیری:

برای جلوگیری از رنگ پذیری مجدد دندان پس از وايتال بليچينگ پرداخت سطح دندان توسط رابرکپ و فسفات فلوراید اسیدی روش موثری برای بر طرف کردن خشونت سطحی است.

کلید واژه ها :

خشونت سطحی، مینا، وايتال بليچينگ، فلوراید.

مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد / سال ۱۳۸۴ جلد ۲۹ / شماره ۱ و ۲

افزایش تخلخل می تواند علت ایجاد حساسیت زود گذر بعد از استفاده از این مواد نیز باشد^(۱۳).

یک مطالعه پروفیلومتریک عمق خشونت سطحی بعد از سفید کردن دندانهای گاوی را به میزان ۲۰ تا ۲۵ میکرون مشخص نمود^(۱۴).

نتایج یک مطالعه اخیر حاکی از آنست که غلظت های بالای کارباماید پراکساید می تواند منجر به تغییرات سطحی در مینا گردد. خشونت سطحی و استعداد رنگ پذیری هم می تواند ایجاد شود که بستگی به نوع ماده سفید کننده دارد^(۱۱).

Spencer و Shannon پیشنهاد کردند که برای کم کردن افزایش حساسیت و تغییر رنگ بعدی مینا بعد از وايتال بليچينگ، دندان پالیش شود^(۷). در این پروتکل از پامیس و یک webbed prophylactic cap استفاده شده است.

به نظر می رسد که تاکنون مطالعه راهگشاپی جهت برطرف کردن خشونت سطحی مینا و جلوگیری از رنگ پذیری مجدد دندان بعد از وايتال بليچينگ صورت نگرفته، لذا هدف از این تحقیق مقایسه دو روش جهت حذف خشونت سطحی ایجاد شده در مینا پس از وايتال بليچينگ بود.

مقدمه :
سفید کردن دندانهای زنده در منزل به عنوان یک روش ایده آل و محافظه کارانه برای دندانهای وايتال است. فرآیند بليچينگ به گونه ای است که عامل اکسید کننده از میان مینا و عاج عبور کرده و یک واکنش شیمیایی رخ می دهد. منظور از این واکنش رها کردن یک ترکیب فعال به ناحیه بد رنگ و رنگ زدایی ذرات کروماتیک می باشد. هیدروژن پراکساید با وزن مولکولی کم از این ماتریکس ارگانیک مینا و عاج عبور می کند^(۱).

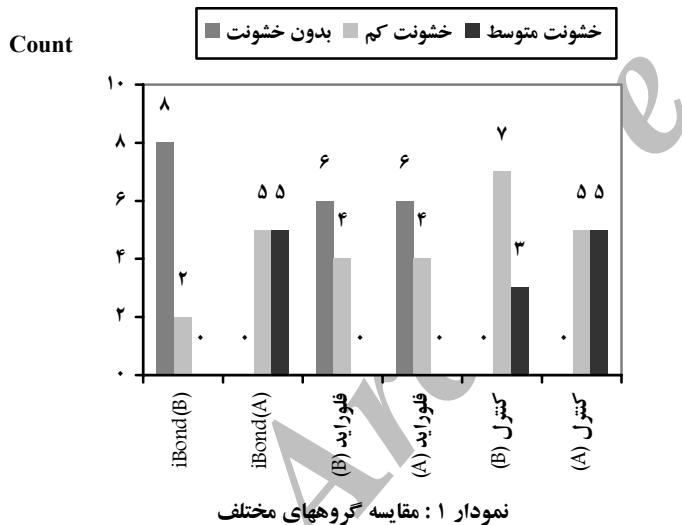
نتایج مطالعات SEM بر روی مورفولوژی سطحی مینای دندان هایی که در معرض کارباماید پراکساید بوده اند متناقض است. تعدادی از مطالعات گزارش کرده اند که هیچ تغییر سطحی در مورفولوژی مینا مشاهده نمی شود^(۱-۴). در حالی که مطالعات چندی تغییرات سطحی را به صورت خشونت های ملایم تا متوسط و یا به صورت ابرزن نشان دادند^(۱-۱۱).

مشخص شده است که تغییرات سطحی مینا بعد از وايتال بليچينگ بواسیله تمام مواد سفید کننده تنها در ارتباط با PH مواد نیست^(۱۲). زمان تماس طولانی مدت مواد سفید کننده با سطح دندان و حضور مقادیر زیادی از کاربامول نیز عواملی هستند که تصور می شود باعث این تغییرات سطحی می شوند.

حرارتی به دو زیر گروه A و B تقسیم شدند که هر زیر گروه شامل ۱۰ نمونه بود. زیر گروهها تحت ۵۰۰ سیکل حرارتی در حمام آب 55°C و 5°C قرار گرفتند. پس از اتمام این مراحل نمونه ها توسط میکروسکوپ الکترونی LED 1450VP بررسی شد. جهت بررسی سطح نمونه ها توسط SEM لازم بود که در ابتدا، سطح نمونه ها توسط یک لایه نازک پلاتین به ضخامت کاملاً یکسان پوشانده شود. این کار توسط دستگاه Sputter-coater در شرایط خلاء انجام شد. سپس نمونه ها مستقیماً در SEM قرار گرفت و با بزرگنمایی ۱۵۰۰ مطالعه شد. و براساس نوع خشونت سطحی به انواع (بدون خشونت = ۰، خشونت کم = ۱ و یا خشونت متوسط = ۲) تقسیم شدند.

یافته ها:

نمودار ۱، نمایانگر تعداد انواع خشونت سطحی به تفکیک استفاده از تکنیک های مختلف است.

ابتدا یافته های کیفی به کمی تبدیل شد و سپس جهت مقایسه زیر گروهها با یکدیگر از آزمون کروسکال والیس استفاده شد و در صورت وجود تفاوت معنی دار از آزمون من ویتنی برای مقایسه دو بدوى گروه ها استفاده گردید ($\alpha=0.05$).

مواد و روش ها:

در این مطالعه موازی مداخله گرانه، ۶۰ عدد دندان اینسایزور سالم گاوی تهیه شد و بافتھای نرم و سخت اطراف دندانها برداشته شد. سپس دندانها توسط برس کاملاً تمیز شدند و از سطح فیشیال آنها بلوکهایی به اندازه $5 \times 5 \times 10$ میلی متر تهیه شد. نمونه ها تا زمان شروع آزمایش در آب مقطر نگهداری شدند.

قبل از انجام سفید کردن دندانها به منظور جلوگیری از نفوذ کارباماید پراکساید به قسمت عاجی نمونه ها، سطوح عاجی توسط یک لایه لاک ناخن و سپس موم رز به دقت پوشانده شد. سپس نمونه ها به مدت ۱۴ روز و هر روز به مدت ۸ ساعت در معرض ژل کارباماید پراکساید Opalescence 20% (Ultradent Products USA) قرار گرفتند. بقیه مدت شباهه روز در دمای 37°C و رطوبت ۱۰۰٪ قرار گرفتند. پس از پایان فرایند سفید کردن، نمونه ها بطور تصادفی به سه گروه ۲۰ تایی تقسیم شدند.

گروه Bond i: مینای سطح نمونه های این گروه به وسیله یک ماده چسبنده عاجی سلف اج (Heraeus Kulzer GmbH Germany) ترتیب که سطح نمونه ها توسط برس مخصوص، به آتشته شده، پس از ۳۰ ثانیه بوسیله هوای ملایم پوآر، نازک و یکنواخت شد تا یک سطح صیقلی ایجاد شد. سپس به مدت ۲۰ ثانیه توسط نور کیور شد.

گروه Fluoride: سطح نمونه های این گروه توسط ژل فسفات فلوراید اسیدی ۲٪ (کیمیا، ایران) به همراه رابرک پالیش شدند. سطح هر دندان به مدت ۶۰ ثانیه تحت پالیش قرار گرفت و برای جلوگیری از ایجاد حرارت از خنک کننده آب در هر ۱۰ ثانیه استفاده شد.

گروه Control: نمونه های گروه کنترل نیاز به هیچ گونه آماده سازی سطح نداشتند.

سپس نمونه های هر گروه بر اساس استفاده از سیکل حرارتی به همراه بzac مصنوعی و عدم استفاده از سیکل

سپس مقایسه ای بین زیر گروهها با ترموسایکل و بدون ترموسایکل به تفکیک هر گروه توسط تست ناپارامتری من ویتنی انجام گرفت و نتایج زیر حاصل شد:

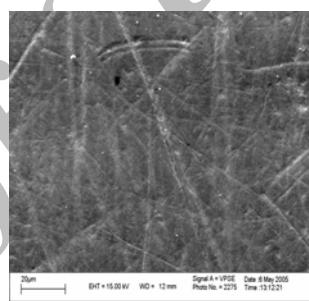
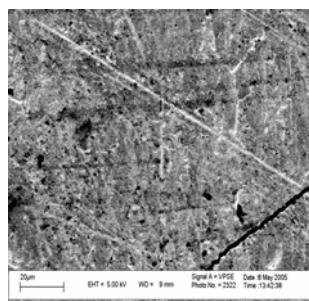
در گروه Bond i ترموسایکل تاثیر قابل ملاحظه ای بر خشونت سطحی داشت و اختلاف قابل ملاحظه آماری بین دو گروه با و بدون ترموسایکل حاصل شد ($P<0.05$) (تصویر ۱ و نمودار ۱).

در حالیکه در گروه فلوراید و گروه کنترل تفاوتی بین دو گروه بعد از ترموسایکل و بدون ترموسایکل وجود نداشت ($P>0.05$) (تصویر ۲ و نمودار ۱).

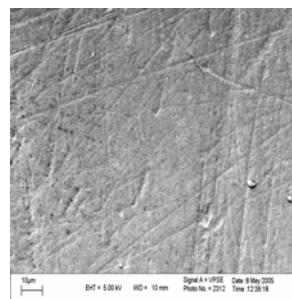
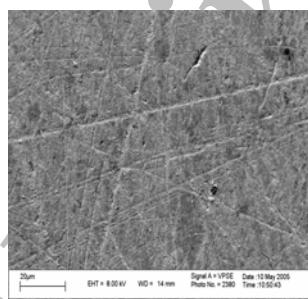
آزمون ناپارامتری کروسکال والیس نشان داد بین گروه ها از نظر میزان خشونت سطحی تفاوت معنی داری وجود دارد ($P<0.05$).

جدول ۱: آزمون کروسکال والیس برای مقایسه گروههای مختلف خشونت سطحی

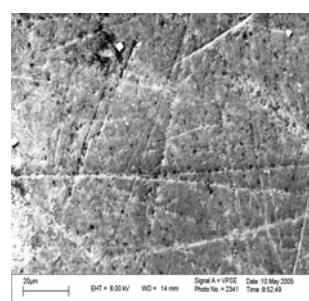
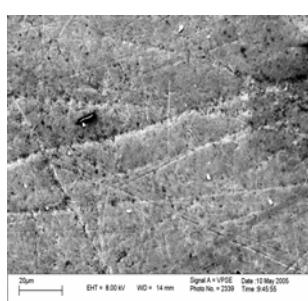
آماره کی دو	۳۶/۷۵۲
درجه آزادی	۵
سطح معنی داری	/

تصویر ۱: سطح میانی دندان در گروه Bond i قبل و بعد از ترموسایکل

تصویر ۲: سطح میانی دندان در گروه فلوراید قبل و بعد از ترموسایکل

تصویر ۳: سطح میانی دندان در گروه کنترل قبل و بعد از ترموسایکل

تحقیق حاضر نشان داد که خشونت سطحی ملایم تا متوسط در سطح مینای دندان پس از کاربرد کارباماید پراکساید ایجاد میشود (نمودار ۱). که مشابه نتایج مطالعات گذشته می باشد^(۵-۱۱). یک مطالعه اخیر در ۲۰۰۴ نیز توسط Cavalli و همکاران^(۱۱) اثر کارباماید پراکساید با غلظت های بالا بر روی مینای دندان های انسان را بررسی نمود. این مطالعه نشان داد که کارباماید پراکساید با غلظت های بالا تغییرات مورفو لوژیک در سطح مینا ایجاد می کند که باعث افزایش خشونت سطحی مینا و ایجاد نمای اچ شده می گردد. البته فرایند سفید کردن در برخی نواحی اثر کمتری داشته در حالیکه در نواحی دیگر دکلسفیکاسیون و افزایش تخلخل در سطوح مینایی قابل توجه بود. بنابراین تغییرات در تمام سطوح یکنواخت نبودند. علیرغم PH خنثی که مواد سفید کننده دارند در مطالعه فوق الذکر تغییرات در سطوح مینایی مشاهده شد. این مسئله نشان می دهد یکی از فاکتورهای ایجاد کننده تغییرات سطحی، غلظت مواد Bleaching است^(۱۱).

در تحقیق حاضر در یک گروه، سطوح نمونه ها توسط Bond ایجاد شده در مینا پس از وايتال بلیچینگ سلف اچ است پوشانده شد. زیرا مواد باندینگ سلف اچ حساسیت تکنیکی کمتر داشته و سهولت کاربرد دارند. نمونه های گروه سوم نیز به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شده که نیاز به آماده سازی سطح نداشت. نیمی از نمونه های هر گروه تحت اعمال ۵۰۰ سیکل حرارتی قرار گرفت. هدف از اعمال سیکل حرارتی بررسی دوام روشاهای بکار برده شده و همچنین بررسی تاثیر فرایند رمینزالیزاسیون براز بر مینای بلیچ شده بود. زیرا در یک مطالعه بیان شده است که تاثیر زلهای کارباماید پراکساید بر مینای دندان ممکن است توسط رمینزالیزاسیون ناشی از براز اصلاح گردد^(۶).

در تحقیق حاضر از ژل فسفات فلوراید اسیدی (APF) جهت حذف خشونت های سطحی استفاده گردید تا از خواص ساینده ای اسید و خواص فلوراید توأمًا استفاده گردد. روش استفاده از فلوراید ضمن صرفه جویی در وقت نتایج بسیار

در مرحله بعد مقایسه ای بین گروههای آزمایشی با گروه کنترل قبل از ترموسایکل انجام شد و مشخص گردید تفاوت معنی داری در گروه کنترل با گروه Bond ا و گروه فلوراید وجود دارد($P<0.05$) یعنی خشونت سطحی بعد از استفاده از Bond ا و فلوراید بهمراه را بر کپ بطور معنی داری کاهش یافته است.

اما در رابطه با مقایسه گروههای آزمایشی با گروه کنترل بعد از ترموسایکل، تست من ویتنی نشان داد تفاوت معنی داری بین گروه Bond ا با گروه کنترل وجود ندارد. ولی گروه فلوراید اختلاف قابل ملاحظه آماری با گروه کنترل داشت یعنی ترموسایکل تاثیری در سطح صاف شده مینا بعد از استفاده از رابرکپ و فلوراید نداشت و خشونت سطحی در این گروه بسیار کمتر از گروه کنترل بود. اما در رابطه با مقایسه دو گروه آزمایشی فلوراید و Bond ا بعد از ترموسایکل اختلاف قابل ملاحظه آماری بین دو گروه وجود داشت ($P<0.05$). در حالیکه قبل از ترموسایکل این دو گروه با یکدیگر اختلاف آماری معنی دار نداشتند.

بحث:

این مطالعه به ارائه روشهایی جهت حذف خشونت سطحی ایجاد شده در مینا پس از وايتال بلیچینگ پرداخته است. در این مطالعه از اینسایزورهای گاوی استفاده شد چون از نظر فیزیولوژیکی شبیه به دندانهای انسان است^(۱۵). بلوکهایی از سطوح فیشیال دندان های اینسایزور تهیه شد و سطوح عاجی دندانها توسط لاک و سپس موم رز پوشانده شده تا از نفوذ کارباماید پراکساید به عاج جلوگیری شود. نمونه ها به مدت ۱۴ روز و هر روز ۸ ساعت در معرض ژل Opalescence در قرار گرفتند. Norman در سال ۱۹۹۸^(۷) و Shin در سال ۲۰۰۲ نیز مینا را به مدت ۱۴ روز در تماس با مواد سفید کننده قرار دادند^(۱۶). پس از پایان فرایند سفید کردن، نمونه ها بطور تصادفی به سه گروه ۲۰ تایی تقسیم شدند. سطح نمونه های یک گروه توسط ژل فلوراید و رابرکپ پالیش شدند.

یک مطالعه اخیر توسط Lopes و همکاران^(۲۰) نیز در تواافق با مطالعه Atash و Abbeele بالاترین قدرت باند مواد باندینگ سلف اچ به مینا را توسط Clearfil SE Bond (حدود ۱۷ مگاپاسکال) نشان داد.

پس از ترموسایکل گروه Bond i در مقایسه با گروه فلوراید تفاوت آماری معنی داری را نشان داد که آن دال بر توانائی فلوراید و رابرکپ در حذف خشونت سطحی مینا می باشد.

مقایسه بین گروه کنترل قبل از ترموسایکل و بعد از ترموسایکل یکسان بودن خشونت سطحی را در این دو گروه نشان داد این مشخص می نماید که سیکل حرارتی همراه بازق مصنوعی تاثیری بر رمینرالیزاسیون سطح مینا پس از بلیچ نمودن ندارد و این متناقض با یافته Spencer و Shannon^(۲۱) بود.

بدیهی است چنانچه در این تحقیق از یک ماده باندینگ عاجی توتال اچ نیز استفاده می شد، مقایسه جامع تری بین گروهها صورت می گرفت و شاید مواد باندینگ عاجی توتال اچ بدلیل اچ نمودن مینا ماندگاری بیشتری را نشان می دادند.

نتیجه گیری:

۱- قبل از ترموسایکل گروه کنترل به میزان قابل توجهی خشونت سطحی بیشتری نسبت به گروه Bond i و گروه فلوراید داشت ($P<0.05$).

۲- قبل از ترموسایکل بین دو گروه Bond i و فلوراید اختلاف قابل ملاحظه ای از نظر میزان خشونت سطحی وجود نداشت.

۳- بعد از ترموسایکل گروه فلوراید به میزان قابل ملاحظه آماری، خشونت سطحی کمتری را نسبت به دو گروه دیگر نشان داد ($P<0.05$).

توصیه:

برای کاهش عوارضی ناشی از سفید کردن دندانهای زنده، پرداخت مینای دندان توسط فلوراید و رابرکپ توصیه می شود.

امیدوار گتنده ای را ارائه داد تصاویر میکروسکوپ الکترونی نشان داد که در استفاده از این روش، خشونت های سطحی مینا، بطور مطلوبی هموار می گردد.

در گروه کنترل قبل از ترموسایکل خشونت سطحی ایجاد شده بعد از سفید کردن دندانها در حد کم یا متوسط بود که مطابق با یافته های بدست آمده توسط Name و همکاران^(۲۲) و Smith و همکاران^(۲۳) و Norman^(۲۴) و Bitter^(۲۵) و Titly و همکاران^(۲۶) و قوام نصیری و همکاران^(۲۷) بود.

SEM در مورد گروه Bond i قبل از ترموسایکل، سطح صافی همانند گروه فلوراید قبل از ترموسایکل را نشان داد ولی نکته مهم این است که هنگامیکه سطح نمونه ها توسط Bond i پوشانده شده بود، با اینکه سطح کاملاً صافی دیده میشد ولی این اثر نتوانست دائمی باشد و Bond i بعد از ترموسایکل دچار اضمحلال شد. SEM نشان داد که پس از ترموسایکل هیچ اثری از Bond i باقی نمانده و اختلاف قابل ملاحظه آماری بین دو گروه Bond i با ترموسایکل و Bond i بدون ترموسایکل حاصل شد. در تصاویر میکروسکوپ الکترونی نیز سطوح بر جا مانده پس از ترموسایکل مشابه گروه کنترل بود و در نتایج آماری نیز بین دو گروه Bond i بعد از ترموسایکل و گروه کنترل پس از ترموسایکل تفاوت معنی داری وجود نداشت. یک مطالعه در سال ۲۰۰۳ مشخص کرد که قدرت باند Clearfil iBond به مینای دندانهای شیری گاو از قدرت باند OptiBond Solo plus Adper Prompt L Pop و SE Bond و Scotch Bond و XenoIII و Adhe SE محتمل میباشد. این محققین قدرت باند iBond به مینا را $\pm 0.7 \text{ mm}$ میگاسکال محاسبه نمودند^(۲۸).

نتیجه میزان کم قدرت باند توسط iBond و اضمحلال بعد از ترموسایکل می تواند به دلیل طبیعت حلال آن باشد. چون این ماده حاوی استون بوده و با شدت بیشتری تبخیر می شود بنابراین شاید نیاز به استفاده از چندین لایه از آن باشد. گذشته از آن این ماده حاوی فیلر نیست در حالی که بیشتر باندینگ های فیلردار قدرت باند بالاتری را نشان داده اند^(۲۹).

منابع:

1. Ernst CP, Baroque BB, Willershausen-Zonnchen B. Effect of hydrogen Peroxide-containing bleaching agents on the morphology of human enamel. *Quintessence Int* 1996; 27: 53-6.
2. Oltu U, Gurgan S. Effects of three concentration of carbamide peroxide on structure of enamel. *J Oral Rehabil* 2000; 27: 332.
3. Gultz J, Kaim J, Scherer W, Gupta H. Two in office bleaching system: A scanning electron microscope study compendium of continuous. *Educ Dent* 20(P) 965-968m, 970.
4. McCracken MS, Haywood VB. Demineralization effects of 10 percent carbamide resoxide. *J Dent* 1996; 24: 395-98.
5. Haywood VB, Houck V, Heymann HQ. Nightguard vital bleaching: Effects on varying PH solutions on enamel surface texture and color change. *Quintessence Int* 1991; 22: 775-82.
6. Shannon H, Spencer. Characterization of enamel exposed to 10% carbamide peroxide bleaching agents. *Quintessence Int* 1993; 24: 39-44.
7. Norman C, Bitter. A scanning electron microscope study of the long term effect of bleaching agents on the enamel surface in vivo. *Gen Dent* 1998; 46: 84-8.
8. Name C, Kugel G, Habib C. Changes in enamel surfaces after take home bleaching treatment in vivo. *J Dent Res* 1999; 78: 314.
9. Smith A, Weller D, Roman I, Gedalia. Effect of bleaching agents on microhardness and surface morphology of tooth enamel. *Am J Dent* 1998; 11: 83-85.
10. Wandera A, Feigal RJ, Douglas WH, Pintado MR. Home-use tooth bleaching agents: an in vitro study on quantitative effects on enamel, dentin, and cementum. *Quintessence Int* 1994; 25: 541.
11. Cavalli V, Arrais CAG, Giannini M, Ambrosano GMB. High concentrated carbamide peroxide bleaching agents effects on enamel surface. *J Oral Rehabil* 2004; 31: 155-167.
12. Richard S, McGuckin BJ. Alteration in human enamel surface morphology following vital bleaching. *J Prosthet Dent*. 1992; 68: 754-60.
13. Haywood VB, Leech T, Heymann HO, Crumpler D, Bruggers K. Nightguard vital bleaching. Effects on enamel surface and diffusion. *Quintessence Int* 1990; 21: 801-804.
14. Ruse ND, Smith DC. Preliminary surface analysis of etched, bleaching and normal bovine enamel. *J Dent Res* 1990; 69: 1610-13.
15. Scnike R, Lisson JA, Baub O, Geurtsen W. Comparison of the number and diameter of dentinal tubules in human and bovine dentin by scanning electron microscopic investigation. *Arch Oral Biology* 2000; 45: 355.
16. Shin DH, Summitt JB. The whitening effect of bleaching agents on tetracycline stained rat teeth. *Oper Dent* 2002; 27: 66-72.
17. Titley KC, Torneck CD, Smith D. The effect of concentrated hydrogen peroxide solutions on the surface morphology of human tooth enamel. *J Endod* 1998; 14: 69-74.
18. Ghavamnasiri M, Maleknejad F. The effect of 16% carbamide peroxide on the enamel surface: A scanning electron microscop study. *Beheshti University Dent J*. 2005; 22 (Special Issue): 40-44.

19. Munck Jde, Meerbeek B, Van, Yashida Y. Four-year water degradation of total- etch adhesive bonded to dentin. *J Dent Res* 2003; 82: 136-40.
20. Lopes GC, Marson FC, Vieira LCC, Andra MAC, Baratieri LN. Composite bond strength to enamel with self-etching primers. *Opera Dent* 2004; 29: 424-29.

Archive of SID